

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 vin., za pol leta 1 K.

Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošlji upravništvu „Rodoljuba“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za oglasila plačuje se od štiri-stopne petit-vrate 16 vin. če se enkrat tiska; 24 vin. če se 2krat, in 30 vin. če se 3krat ali večkrat tiska.

Pisma izvolijo naj se frankirati. Rokopisi se ne vračajo.

18. številka.

V Ljubljani, dne 17. septembra 1903.

XIII. leto.

Požar na Balkanu.

Z nepričakovano silo se je pojavila letos ustaja v Makedoniji. Nikdo se tega ni prav nadejal, dasi so se že leta in leta pojavljali glasovi, ki so trdovratno zatrjevali, da mora preje ali sleje priti do splošne ustaje na Makedonskem. Vsako leto je sicer buknil mal ustanek, ki pa je bil skoro brez vsakega pomena, ker je bil skoro v istem hipu, ko se je pojavil, že pogasjen. Balkan se je sicer smatral vedno kot oguišče nemirov, toda v zadnjem času, ko so se toli pogosto pojavljali razni mali ustanki, ki so se takorekoč sami po sebi polegli, ne da bi jih bilo treba dušiti z oboroženo silo, je prevladalo v odločilnih krogih prepričanje, da se taki neznatni poskusi ne smejo resno upoštevati in da se ni treba bati v bližnji bodočnosti nikakih resnejših komplikacij na Balkanu. Vsi diplomati so bili uspavani in so s popolno ravnodušnostjo zrlji v bodočnost, ne da bi se ozirali na svarilne glasove, ki so navzlic navidezno mirnim razmeram prorokovali, da bode v najkrajšem času cela Makedonija v ognju. In sedaj gori tam doli, in nastali požar se ne da pogasiti.

Sedaj se vidi, da niso bile prazne fraze, ko so napovedovali vodje makedonskega gibanja, da se z vso vnemo pripravljajo za odločilno borbo in da bodo, čim bodo pripravljeni, povzročili splošno ustajo po celi Makedoniji in Stari Srbiji. Ta vstaja že traja celo leto in Turčija, dasi je napela vse sile in spravila na noge že vse vojaštvo, nima moči, da bi z železno roko zatrla to revolucionarno gibanje. To je pač zadosten dokaz, da so ustaši kar najbolj pripravljeni na boj; iz njihovega odločnega in neizprosnega na stopanja, ki se ne straši vprizoriti najhujše grozovitosti, koje so preje navadno povzročali samo Turki, se da sklepati, da so se ustaši odločili, bojevati se na življenje in smrt. Dasi so, kakor smo že povdarjali, Makedonci dobro preskrbljeni, kakor se vidi, z vsem, kar jim je potrebno še za nadaljnjo vojevanje, vendar bi se ne mogli dlje časa ustavljati turški vojaški premoči, ker bi jim klonil duh, ako bi ne imeli tako moralne, kakor tudi dejanske podpore od drugod. Da ves bolgarski narod spremlja makedonski pokret z največjimi simpatijami in da podpira rodne, za svoja prava se boreče brate ne samo z moralnimi, ampak pred vsem z dejanskimi žrtvami, to nam ni potreba naglašati, ker je to umljivo in že vsakomur jasno. Manj znano pa je, da simpatizujeta z Makedonci — seveda le skrivaj — celo dve velesili — Francoska in Angleška. To se je v zadnjem času bredivomno dogvalo.

Anglija zalaga ustaše z orožjem in vso potrebno municijo, takisto pa uvaža tudi Francija za Makedonce puške, smodnik in razno drugo strelivo.

Samo na ta način se more razlagati dejstvo, da so bojna sredstva revolucionarcev skoro neizcerpna in da jim nikdar ne poidejo, dasi so jim baš v tem oziru Turki povzročili največ škode. Angleške novine ni malo ne prikrivajo svojih simpatij do ustaškega pokreta in svoje mržnje napram Turkom ter pozivljajo naravnost Bolgarsko, da naj prihiti trpečim bratom v Makedoniji na pomoč in napove Turčiji vojsko. V istem smislu pišejo tudi nekateri francoski listi. Francoska in angleška vlada pa k temu trdovratno molčita in zdi se, kakor da bi jima bilo ljubo, da se deluje v tej smeri.

Čudno pa je, da Rusija ne stopi, dasi dogodki naravnost izzivajo k odločnemu koraku, iz svoje reserve, ko je vendar pri teh odnošajih najbolj zainteresovana. Zahtevala je pač takoj ob začetku ustaje skupno z Avstrijo izvedbo raznih reform, toda ni storila ni enega resnejšega koraka, da bi Turčijo primorala, da uvaža te njene zahteve. Šterbina in Rostkovski sta postala žrtvi turškega fanatizma, ves svet je pričakoval, da si bode Rusija poiskala krvavega zadoščenja. Toda Rusija se je zadovoljila samo z eksemplaričnim kaznovanjem krivcev in je zo pet stopila v ozadje.

Kaj pomeni to? Ali ima morda važnejših opravkov na vzhodu in v Mali Aziji, da si ne mara vezati rok v Makedoniji? Dogodki v Mandžuriji kažejo na to! Sicer je pa mogoče, da bode Rusija, čim bode izvedla svoj načrt v Mandžuriji, kar se bode baje v najkrajšem času zgodilo, spremenila svoje stališče in se energično zavzela za Makedonce. To se pričakuje najkasneje po posetu ruskega carja na Dunaju. Da-li pa bodo do tega časa ostale razmere neizpremenjene, je seveda veliko vprašanje. Do vojske med Turčijo in Bolgarsko menda ne bode prišlo, dasi je vse javno mnenje v deželi za to in dasi so duhovi vsled francoskih in angleških vplivov silno razgreti. Sicer pa je že skrajni čas, da se na eden ali drugi način prepreči nadaljno krvoprelitje, ako ne drugače pa s tem, da si velevlasti z oboroženo silo izvojujejo ugled in primorajo Turčijo, da ugodni zahtevam velevlastij.

Deželni zbor.

Zakonodajni zastop kranjske dežele je sklican na dan 22. t. m., da stori svojo dolžnost in izpolni svojo nalogo. Te naloge in te dolžnosti so velike in pomembne za vso deželo, zlasti pa za kmetsko prebivalstvo,

saj je cela vrsta važnih vprašanj, ki čakajo rešitve.

Z ozirom na obstrukcijo klerikalnih poslancev, ki je doslej ovirala zborovanje in vsako delovanje deželnega zbora, je deželni predsednik baron Hein sklical načelnštva vseh treh deželnozborskih klubov za večeraj popoludne na posvetovanje, kako bi se dala obstoječa nasprotja vsaj v toliko poravnati, da bi deželni zbor sploh mogel delati, da bi sploh mogel izvršiti svoje dolžnosti.

Klerikalcev pa sploh ni bilo na to posvetovanje. V imenu klerikalne stranke je dr. Šusteršič pisal deželnemu predsedniku baronu Heinu, »da katoliško-narodna stranka ni v položaju, spustiti se v pogajanja o formalnih deželnozborskih vprašanjih, dokler ni osigurana zadovoljujoča preosnova deželnega reda in deželnega volilnega reda«.

To je kratko in jasno povedano in ne pomeni nič drugega, kakor da bodo klerikalci nadaljevali svojo obstrukcijo, da hočejo z obstrukcijo onemogočiti delovanje deželnega zbora.

Zakon hoče, da deželni zbor izpolni svoje dolžnosti, deželni zbor obstoji za to, da dela ali — delati ne more. Večina deželnozborskih poslancev ima najboljšo voljo za delo, prebivalstvo želi, da se dela, ker ne more pogrešati tega, kar mu zamore dati samo deželni zbor — a klerikalci pravijo: Ne, dokler ni osigurana »zadovoljujoča« preosnova deželnega reda in deželnega volilnega reda, dotlej deželni zbor sploh ne sme delati. Kaj večina, kaj deželna ustava, kaj želja prebivalstva — najnovejša ustava dežele kranjske obsega samo eden sam člen in ta določa: Suprema lex — Šusteršič voluntas!

»Zadovoljujoča preosnova deželnega reda in deželnega volilnega reda« je seveda samo pretveza. Klerikalcem se ne gre za premembo deželnega reda in volilnega reda, marveč za večino v dež. zboru. Ko bi jim bilo res za stvar samo, bi pripravili popolnoma izdelan načrt zakona in ga predložili zbornici, saj vendar vedo, da deželnega reda in deželnega volilnega reda ne more nihče drugi premeniti kakor le dež. zbor sam. In istotako vedo, da je vsaka prememba ustave popolnoma izključena, dokler zanjo ne pridobe veleposestnikov. Tudi ko bi klerikalci dobili vse mandate, ki jih ima narodno-napredna stranka, bi deželne ustave vendar ne mogli predrugačiti, saj veleposestnikom ni treba drugega storiti, kakor da zapuste dvorano in deželni zbor se sploh ne more posvetovati in ne sme sklepati o

premembi deželne ustave. Na to pa še dolgo ni misliti, da bi veleposestniki sami sebi deli vrv okrog vratu, in zato pravimo s polnim prepričanjem, da je »zadovoljujoča« preosnova deželne ustave le prazen izgovor, le humbug, v resnici pa se gre klerikalcem samo za to, da bi dobili večino.

Socialni demokratje so gotovo stranka, ki resno želi splošno in enako volilno pravico. Leta in leta že delajo na to, ali vzlic temu jim vendar ni še nikdar prišlo na misel, ne v Avstriji ne kje drugje, da bi sploh onemogočili vsako delovanje državnega zbora. Ko bi socialni demokratje hoteli, bi z obstrukcijo prav lahko preprečili vsako delo državnega zbora, lahko bi rekli, da ne pripuste nobenega posvetovanja in sklepanja, dokler ni osigurana zadovoljujoča preosnova volilnega reda, a tega vendar ne store, nego zastopajo stališče, da je taka obstrukcija nasilstvo, ki jih povrh čisto nič ne bi približalo splošni in enaki volilni pravici.

Sklep naših klerikalcev nas ni niti najmanj presenetil. Če klerikalci nečejo pripustiti rednega delovanja deželnega zbora, vladal bode pač deželni odbor. Kmetsko prebivalstvo, ki je po tem najhujše prizadeto, pa naj se zahvali pri kranjskem Barabasu dr. Šusteršiču in pokrovitelju obstrukcije knezoškofu Antonu Bonaventuri.

Srbija in Rusija.

Prvič za vlade kralja Petra se je zgodilo te dni, da je bil zaplenjen srbski list. Taka usoda je zadela »Narodni list«, ki je prinesel proglas zaprtih častnikov, v katerem proglasu pozivajo svoje tovariše, naj zahtevajo odstranitev morilcev kralja Aleksandra iz armade. V proglasu se med drugim pravi: »Lažejo vam ter vas hočejo prepričati, da se zadeva ne more sedaj urediti z ozirom na zunanje politične razmere. Ravno nasprotno je res. Ako bomo sedaj zapleteni v zunanjo akcijo, bo klika v armadi poražena. Ali more biti vojska sposobna, ki je razdeljena na dva tabora, in v kateri mlajši zapovedujejo starejšim, in kjer se pri povišanju gleda le na to, kdo spada med zarotnike? Danes prihaja povelje v srbski vojski od spodaj, ne od zgoraj. Za kraljeve ukaze se nihče ne briga.« Kakor znano, so se zaradi tega proglasa vršile velike demonstracije proti uredništvu imenovane lista ter se je streljalo z revolverji.

Kralj Peter je bajè pisal ruskemu carju ter ga nujno prosil, naj spremeni svoje vedenje, ki ga je kazal dosedaj kraljevim morilcem. Kralj pravi v pismu, da je sedanja kriza v srbski armadi nastala vsled

postopanja Rusije napram kraljevim morilcem. Samo car je s svojim vedenjem zakrivil zadnje žalostne dogodke v Belgradu, in le vsled spremenjenega carjevega vedenja bi se dalo položaj zboljšati. Gibanje med srbskimi častniki se je začelo, ko se je zvedelo, da so se v Peterburgu branili, dovoliti prestop ruske meje dvema srbskima častnikomā, ki ju je poslal kralj Peter, da spremita domov oba kraljeva sinova. Kralj prosi carja pred vsem, naj spremeni svoje vedenje proti srbskim častnikom, ki žive v Peterburgu, ter naj kmalu izda tozadevni razglas. Ako se to ne zgodi, izjavlja kralj Peter, da ni sposoben izvršiti svoje misije; kralj se boji, da postane Srbija torišče najresnejših dogodkov. V srbskih političnih krogih se celo govori, da namerava kralj odstopiti, ako car ne usliši njegove prošnje.

»Peterburg. Vedomosti« prinašajo razgovor zelo odličnega srbskega politika. Ta politik trdi, da izvirajo zasmehovanja zoper Srbijo in njenega kralja v inozemskih časopisih naravnost iz Belgrada. Tako je pisal take sramotilne članke v »Timesu« sam načelnik tiskovnega biroja v srbskem zunanjem ministertvu, vsled česar je zbežal sedaj iz Srbije ter iz tujine naznanil svoj odstop. »V Belgradu je še vedno mnogo ljudi, ki služijo za denar komurkoli. Šele po umoru kraljeve dvojice smo zvedeli, da so prijatelji kralja Aleksandra in njemu udani častniki dobivali mnogo več denarja od neke gotove države kot iz srbske državne blagajne, in da je imela in še ima ta država v Belgradu svoje časopisje in svoje agente, ki glodajo kot črvi na obstoju srbske države. Po 11. juniju se je v Evropi govorilo o nas, da smo divjaki, nič boljši kot Turki. Zagotovim vas, da je tragedija bila edina pot iz groznega položaja.«

V soboto so pripeljali dva transporta častnikov-zarotnikov iz Niša v Belgrad. Častniki so bili brez sabelj ter so jih spremljale močne vojaške eskorte. V Belgradu so jih spravili v zaprte vozove ter jih odpeljali v trdnjavo, kjer se je odkazala vsakemu posamezna celica. Sodne akte ima v rokah sam vojni minister.

Pozor — Belokranjci!

Za Belokrajino nastopil je odrešenik, ki bode v nedeljo to je 20. t. m. pričel svoje odrešeniško potovanje. Njegov prihod oznanili so sicer duhovniki, a ta prerok radi tega ne bode prav nič manj lagal.

Ta novi odrešenik je Šuklje, ki je svoje dni trdil, da je Belokranjec, a se je za Belokrajino brigal toliko kakor za lanski sneg. Poprašajte Metličane in Črnomalce, oni Vam bodejo povedali kaj je na tem možu. Obljubljal je Belokranjcem hribe in doline. A kje so te spolnjene obljube? Mi vidimo še dandanes Belokrajino tako, kakoršna je bila, in če se je v njej kaj na boljše obrnilo, ni to zasluga Šukljetova, ampak drugih mož, ki so imeli več usmiljenja za zapuščeno Belokrajino nego Šuklje, ki je vedno naglašal da je — Belokranjec.

Belokrajina poslala je tega moža na Dunaj, da bi delal za njeno korist. Delal je, a ne za Belokrajino, ampak za sebe. Kakor železo v ognju spreminjal je barve, spreminjal, kakor je lastnemu njegovemu dobičku kazalo.

V svojih mladih letih tajil je Boga, na katerega ni veroval še v letih ko mladenič postane mož in mu je pamet najbolj razvita. Kakor kača zvijal in plazil se je po tistih potih, ki so držali tje, kjer je dosegel po čemer je hrepenel za svojo osebo. Ko je bil voljen za poslanca, bil je profesor. Danes pa je dvorni svetnik in vleče mastno plačo in za kakšno delo? Svoj tisočak na mesec zasluži s tem, da zadnjega vsacega meseca podpiše pobotnico za svojo nezasluzeno penzijo.

Merodajni krogi na Dunaju spoznali so tega moža. Spoznali so ga, da dela le za svoj žep in da mu blagor Belokrajine ni prav nič pri sreju in da sploh državi ni v korist. Poslali so ga v pokoj, ali kakor on sam pravi, v zasluženi pokoj. Davkoplačevalci pa naj plačujejo njegovo lenobo.

Mož, ki preje ni imel nič, ima danes graščino, na mesec pa še tisočak povrh.

To je ta značajni mož sebi pri-skrbel. A kaj je storil za Belokrajino, ki ga je poslala na Dunaj, da ji pomore? Nič, nič, prav nič! Saj ni imel časa delati za svoje volice, ker je imel preveč posla z lastnim žepom.

Ker so ga Črnomalci in Metličani spoznali, dali so mu breo, katero je pošteno zaslužil.

Zaslužil jo je prvič, ker ni za Belokrajino prav nič storil, drugič pa, ker je tako ošaben postal, da si je domišljeval, da je za Belokrajino posebna čast, če se ta visoki gospod Šuklje poniža, da ga volijo Belokranjci za svojega poslanca. Pri zadnjih državnozbornih volitvah potisnili so ga Belokranjci in drugi zavedni volilci v kot, ker so spoznali nevhaležnost, lokavost, samopašnost in napihnjenost tega moža.

Nekoliko časa kuhal je jezo v svojem gradu in užival svoje nezasluzene tisočake. Kakor trot med bučelami je živel, a skrnil se je le, kakor se skrjuje kača, ki se levi. — Prevelil se je namreč.

Akoravno se mu je preje gnjusil vsak duhovnik, in če je bil še tako pošten in blag, postal je kar čez noč največji prijatelj duhovništva. Preje brezverec, ki ni verjel ne na Boga ne na hudiča — spreobrnil se je na mah. Dr. Šusteršič mu je bil največji neumnež, bedak in vse drugo, samo človek ne. Drug družega sta vredna!

Ko je Šukljetu spodletelo in so ga (kakor ljudje, ki samo kaplane poslušajajo, pravijo) liberalci izbacnili, postal je na mah pobožen klerikalec.

Pa zakaj? On si misli »gospoda me ne mara in mi neče več pomagati, grem pa med kmete, ki me še ne poznajo«. Toda kmet, in posebno belokranjski, je dobre pameti, zato ne bo šel na himanice sladkim besedam, katere bode slišal v nedeljo na Krvavčjem vrhu iz ne baš lepil ust Šukljetovih.

Govoril bode Šuklje o belokranjski železnici, obljubil jo vam bode — obljubil, a ne zgradil. Prašajte ga, zakaj pa se ni postavil za belokranjsko železnico, ko so se gradile »Dolenjske železnice«? Tedaj je bila prava prilika! Če bi se gospod Šuklje takrat oziral bolj na korist Belokrajine nego na drugo, imeli bi že danes svojo železnico, ker so bili tačas merodajni faktorji vsi drugi nego so danes. —

Povedal Vam bode gotovo, da je postal iz Savla Pavel. Ne verujte mu! Postal je le navidezno Pavel. Ni postal Pavel liki svetopisemski Savel, da bi koristil veri, (če tudi sedaj bobna na svoje versko prepričanje) ampak da koristi — sebi, se povzdigne še, če mogoče višje. Belokranjci, varujte se krivih prorokov, varujte se novega proroka — Šukljeta in njegovih tovarišev! Držite se mož, ki nesebično delajo v vaš blagor. Predno verujete zapeljivim in hinavskim besedam Šukljetovim, ki je bil v svojem življenju vse, samo značajen ne, poprašajte malo v Metliki in Črnomlju. Tam bode zvedeli, da ta človek pozna le samega sebe, da so mu drugi ljudje le orodje za njegove samopašne namene in da nima pičiče časti in značaja na sebi. Opravičeno se vsak poštenjak od njega z zaničevanjem obrne!

Domače in razne novice.

— **Vse je laž!** Kadar se klerikalec zasači pri kakem dejanju, vselej si pomagajo s tem, da kratkomalo taje. Že stari Rimljani so dobro poznali ta način obrambe in skovali celo poseben, jako preganjen pregovor: »Si fecisti — nega« »če si kaj storil — taji«. Po tem pregovoru se ravna klerikalci. V stanu so, utajiti najočitnejše stvari, tudi take, ki jih ves svet ve, ki so tako notorične, kakor je notorično, da solnce greje in da je voda mokra. Tudi če zasači klerikalca in flagrantni, ti z drznim čelom v obraz taji. Ta drzovitost je uprav fenomenalna in ima najbrž svoj izvir v tem, da prodajajo klerikalci kot golo resnico, kot suho zlato, trditve, o katerih sami nič gotovega ne vedo. Kdor hoče vedeti, s kako čudovito, velikansko predrznostjo znajo klerikalci tajiti, vzemi v roke sobotnega »Slovenca«. Tu se prepriča, da pravi klerikalec zna v enem dnevu več utajiti, kakor si more kak tucat romanopiscev najbujnejše domišljije v treh tednih izmisliti. Strmeli smo, resnično strmeli, ko smo čitali, s kako hladnokrvnostjo in ravnodušnostjo proglašajo »Slovenec« vse za laž, kar mu ni všeč. Sv. Liguori ima gotovo nad sobotno »Slovenčev« številko večje veselje, kakor nad devetindevetdesetimi jezuiti, kajti tudi devetindevetdeset jezuitov bi na en dan ne spravilo toliko zvičaj in zavijan skupaj, kakor jih je »Slovenec«. Ta taji — vse kar od kraja Poročali smo, da sta bila Šuklje in Šusteršič pri veleuglednem naprednjaku in ga nagovarjala, naj poskusi izpodriniti dr. Tavčarja in z novim listom ubiti »Slov. Narod«. Izvedeli smo to stvar iz popolnoma verodostojnega vira. Z objavljenjem smo sicer grešili zoper dolžno diskretnost, ali to nam ne teži vesti. A Šuklje in Šusteršič? Ta dva sta poblastila »Slovenca«, da proglašajo naše poročilo za laž. Škoda, da ni dr. Šusteršič dal še svoje častne besede, kakor tedaj, ko je rual proti kandidaturi dr. Gregoriča v občinski svet in proti dr. Ferjančiču kot podpredsedniku poslanske zbornice. Poročali smo nadalje o nekaterih sklepih zadnje sinode. Poročali smo to kar so nam pripovedovali duhovniki in storili smo dobro delo, zakaj vsled našega razkritja je opozorjena vsa javnost na »Slov. Matico« in jo bodo napredni društveniki znali braniti. »Slovenec« vidi sedaj, da se sklep sinode glede »Slov. Matice« ne bo dal izvršiti in zato kar taji, da bi se bilo sploh kaj sklepalo in proglašalo naše poročilo za laž. Poročali smo končno, kako kupčijo je župnik Šinkovec na Jesenicah napravil z ravnateljem Luckmannom: Ti meni še enega kaplana — jaz tebi nemško šolo. Pisalimo o tem že dostikrat, a niti »Slovenec« niti njegov Šinkovec nista tega nikdar tajila. Takrat, ko smo mi vodili boj proti ustanovitvi nemške šole v Jesenicah, tedaj ni »Slovenec« imel nikdar ne ene besede za to važno zadevo, ker je vedel, da je Šinkovec na strani ravnatelja Luckmanna, sedaj pa, ko mu slučajno kaže, delati se narodnega, sedaj pravi hladnokrvno: kar piše

»Slov. Narod« o tej zadevi, je laž. Punctum! — »Znat' se mora«, je dejal Ravnik, dokler ni prišel pravici v roke. Tudi »Slovenec« stoji na tem etično tako vzvišenem stališču. Kar stori — vse utaji! A kakor že neštivilnokrat, tako pride tudi v teh zadevah resnica enkrat le na dan in tedaj bo vse tajeenje tako malo pomagalo, kakor pri žlindri, pri proglašenju Celja za »Fremdes Gebiet« in pri tisti aferi, ko so pričel župnika Šinkovca tako pogumno prisegale.

— **Uradovanje ljubljanskega ordinarijata.** Najprej je »Slovenec« hotel nafarijati javnost, da škofijski ordinarijat slovenski uraduje in samo ministertvu nemški dopisuje. To se mu ni posrečilo. Zasačili smo ga na flagrantni laži in konstatirali, da je dve slovenski prošnji za sprejem v sementišče knezoškofijski ordinarijat nemški rešil in da je škof Anton Bonaventura podpisal to nemško rešitev. »Slovenec« si je hotel iz za drege, v katero ga je spravilo naše razkritje, pomagati z novo »farbarijo«, ki naj bi tudi opravičila ordinarijat slovenski prosijo za sprejem v sementišče, od ordinarijata nemške rešitve, ako so v vojaški zvezi, češ, da mora dotičnik to rešitev predložiti vojaški oblasti. To je seveda čisto navaden in še prav okoren švindal. Če bi ordinarijat prošnje za sprejem v sementišče slovenski reševal, bi prošnjiki pač predlagali vojaškimi oblastnjami slovenske rešitve, kakor predlagajo poljske, češke, italijanske in hrvatske. Knezoškofijski ordinarijat nima nikake dolžnosti, ozirati se na komoditeto vojaških oblastnij. Ko bi stališče, na katero se je postavil knezoškofijski ordinarijat, obveljalo, potem bi bilo kmalu konec slovenske mu uradovanja sploh. Pri sodnijah, pri političnih upravnih oblastvih in pri financi se rešujejo najtežje zadeve v slovenskem jeziku in pridejo največkrat do ministertva, oziroma do drugih najvišjih instanc. Če bi kdo rekel, da naj se iz ozirov na te instance pri nas vse nemški reši, kar pojde na Dunaj, bi ga kamenjali — knezoškofijski urad pa ima smelost javno povedati, da ne samo sam z naučnim ministertvom nemški korespondira, nego še slovenske prošnje nemški rešuje, ker privatne osebe te rešitve — vojnim oblastnijam predlagajo. »Slovenec« opravičenje je frivolen humbug in družega nič. Knezoškofijski urad je nemškutaril in — žal! — bo nemškutaril tudi v naprej.

— **Znamenje časa.** Iz Škofje Loke smo dobili danes brezimno pisemce, pisano z okorno roko, v katerem se nahaja tudi naslednji značilni odstavek: »... Prosmo, povejte že jenkrat našmo častitmo gospodu župniku koker se šika. Sej je še naše častite gospode kapoinarje jizdal za liberalce, k se jem ne dopade ta pesem, k jo žvižgajo gospod Šinkovec. Buh nam grehe odpust — še ženske se zmirej jeze, de je zlodil glih tega Šinkovca k nam zanesu. Prov po vorenk mu jenkrat povejte, zakaj vira grezdej dol per nas...« Dopisnikovi želji ustrezemo pri prvi priliki.

— **Posojilnica za kočevske Slovence.** Piše se nam: Društvo »Zveza slovenskih posojilnic« se trudi, da dobe vsi obmejni Slovenci svoje posojilnice. Med drugimi so tudi še kočevski Slovenci, ki bivajo v treh župnijah (Osilnica, Fara pri Kostelu in Banjaloka) brez takega zavoda. Zato je omenjeno društvo te dni posredovalo pri odličnjakih v tej zadevi na licu mesta. Toda v eni župniji (Fara) se mu to ni posrečilo. Večji uspeh utegne imeti v drugi fari v Osilnici, kjer vodi ondodne Slovence odličnih, veljaven in vpliven rodoljub, od katerega se je nadejati, da se ne bode vstrašil malega dela, da se ustanovi prepotrebni denarni zavod.

— **Povodnji na Koroškem.** Iz sosedne Koroške pribajajo jako žalostne vesti. Vsled deževja so narasle vse vode in hudourniki so začeli svoje strašno delo. Velik del Koroške je takorekoč pod vodo. Drava je mestoma stopila čez bregove in na Gorenjem Koroškem podrla vse mostove gori do Hollenburga. V Šmohor je vlada poslala vojaštvo na pomoč proti povodnji. Tudi Zilja je naredila veliko škode. Vlada je poslala vojake tudi v Bistrico, kjer je voda odnesla mnogo živine in podrla štiri poslopja. V raznih krajih je voda vzela tudi več živine in zadnja poročila javljajo, da je tudi nekaj ljudi ponesrečilo. Hudo so prizadeti tudi Slovenci v Kanalski dolini. — Na Štajerskem so vode tako narasle, da so ponekod poplavlile svet. En del Judenburga je bil včeraj pod vodo, vendar ni nikake večje nevarnosti.

— **V Dolini pri Trstu** je bila v nedeljo velika narodna slavnost, katere se je vzlic slabemu vremenu udeležilo kakih 2000 oseb. Pri slavnosti je imel dež. poslanec Kompargov, o katerem se poroča, da je bil rezka politična enunciacija na vsa važna mesta do visoko gori.

— **Poskušen ulom v cerkvi.** Dne 12. t. m. ob pol 3 uri popoldne je prišel neznan človek v Trnovsko cerkev, pokleknil pred misijonski križ ter prav »goreče molil«. Ko je opazil, da ni v cerkvi nobenega človeka, lotil se je nabiralnika in ga hotel ulomiti, na srečo pa je prišel cerkovnik, kateri je tatu prepodil.

— **Uboj.** Danes je orožništvo pripeljalo deželnemu sodišču v Ljubljano osem fantov iz Dovja, kateri so ubili svojega tovariša in mrtvega vrgli v 40 metrov globok prepad v Savo.

— **Ulom.** Dne 10. t. m. ulomili so tatje na Krtini pri Št. Lovrencu v gostilno Matije Vavtarja, po domače Pška. Odnesli so mnogo obleke, razna jedila in celo peko — jih je že lakota trla — do 20 hlebov kruha. Polakomnili so se seveda v prvi vrsti denarja, a ni se jim posrečilo. Sledovi kažejo zlasti pri večnih vratih, da so bili dobro zavarovani, ako bi jo bilo treba popihati, in res, morali so biti spretni pički, da niso pri izkopavanju tako močne železne mreže nikogar zbudili. Čuje se, da so se isti večer na Dolenjskem v več krajih zgodili ulomi.

— **Oblak se je utrgal.** Včeraj se je Vinovah na Koroškem utrgal oblak in je odnesel nalive mlin in ono hišo. Vsled hudega deževja so vlaki vozili samo do Jesenic.

— **Nasilen zamorec.** V kavararni »Aurora« v Trstu imajo za natakarja 26letnega zamorca Izmaila Mohameda. Dne 10. t. m. je krošnjar Hugo Lachner zamorca razjezil, vsled česar ga je zamorec treščil parkrat tako močno oh tla, da je krošnjarju počila lobanja ter je umrl.

— **Pretep.** V torek zvečer je prišlo kakih 10 fantov iz Gorij v krčmo Frana Arha v Rečicah v Radovljiškem okraju. Tamkaj so se z drugimi fanti sprli in stekli, da so jih morali s silo iz krčme spraviti. To jih je ujezilo in jeli so v hišo metati kamenje. Da bi jih prepodil, je strelil krčmar Arh iz prvega nadstropja z revolverjem. Ker

tudi to ni nič pomagalo, je še Josip Korošec dvakrat strelil iz veže. Strel je zadel 23letnega posestnikovega sina Valentina Rabiča iz Spodnjih Gorij. Njegova poškodba je smrtonovarna. Ranjenca so prepeljali v deželno bolnico v Ljubljano. Sodišče je zapilo 7 razgrajačev.

— **Z Razbora** se nam piše: Tista gospa, ki je na Lisci zgubila svoj sianik, naj se oglasi pismenim putem pri kočee gospodarju B. Jurku na Razboru, pošta Zidanmost.

— **Za podjetnega Slovence** je neke v mariborskem okraju najlepša prilika, da poleg gotovega gmotnega uspeha obdrži do sedaj slovensko last v slovenskih rokah. Nemci in nemčurji že zdavnaj prežijo na to posestvo. Seveda krčma, trgovina, lesna žaga in gošpodarska poslopja, vse prenovljeno, blizu železnične postaje, brez konkurence — to mika. Nevarnost je velika, da z morebitnim naseljenjem nemškega ali nemčurskega podjetnika dobi časoma celi kraj nemško lice, kakor se je zgodilo že večkrat drugod. Uredništvo »Domovine« bo vsak čas rado postreglo eventualnim vprašalcem z natančnejšimi podatki. — Druge slovenske liste prosimo, da ponatisnejo to notico.

— **Povodnji. Gorenjsko.** V Kranjski gori je vihar podrl več hiš. Most v Srednjem vrhu je voda odnesla. Železniški promet je vstavljen. — **Štajersko.** Novi most med Marenbergom in Vuhredom so valovi Drave v sredi odnesli v daljavi 37 metrov. Ob 8. zvečer sinoči, je Drava prinesla dele tega mostu v Maribor, vsled česar se je utrgala brv nad glavnim mostom. **Govori se, da je pri tem padlo v valove 10 do 15 oseb, med njimi tudi dva redarja.** Drava neprestano narašča in bati se je tudi za glavni most čez Dravo. — **Koroško.** Iz Rabla v Trbiž ne more vziti pošta, ker je cesta hudo poškodovana. Tudi čez Predil v Bovec je promet vstavljen. V Bovecu se je bač podrla več hiš. V Trbižu je prinesel potok iz Lušarj mrtve krave in svinje. — V Velikovecu je most čez Dravo tako poškodovan, da so ga morali zapreti. — Pri Dravogradu je cela dolina pod vodo. V Lizarski dolini so odnešeni vsi mostovi. V celi Zilski dolini je železniški promet vstavljen.

* **Velika kriza** v naši državi je spravila v javnost marsikako jako zanimivo stvar. Tako poroča »Frankfurter Zeitung«, da je cesar predno je zadnjič odpotoval v Budimpešto poklical k sebi nadvojvoda Frana Ferdinanda in murekel, naj bo pripravljen, če treba, se takoj vrniti od manevrov na Dunaj, ker se lahko zgodi, da bo moral prevzeti krono. Nadvojvoda je neki na to rekel, če se misli cesar odpovedati, naj izroči krono nadvojvodi Otonu. — »Pesti Hir-lap« ve povedati, da se v Berlinu že dolgo pripravljajo na to, da dobe v roke — ogrsko krono. Ta krona je namenjena tretjemu sinu nemškega cesarja princu Eitlu Frideriku. Ime Eitel neki ne pomeni nič drugega kakor Etzel, Atila in zanimivo je, da zna ta pruski princ mnogo bolje madjarski, nego avstro-ogrski prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand. Za kratek čas se pruski princ — tako pravi »Pesti Hir-lap« — gotovo ni učil madjarski. Tega mneja smo tudi mi, a zdi se nam vzlic temu, da ostane ogrska krona za pruskega princa še dolgo — kisel grozd.

* **Gospodinje pozor!** Velika priljubljenost Kathreinerjeve Kneippove sladne kave, ki se je že leta in leta izborne obnesla povsod, provzročuje vedno nove, manj vredne posnemke. Da se jih obranite in se izognete škodi, zahtevajte vedno le »pristno« Kathreinerjevo kavo in si pri nakupovanju natanško oglejte vsak zavoj, ali sta na njem slika župnika Kneippa kot varstvena znamka in ime

* **Starost pri različnih narodih.** Prej se je vedno mislilo, da znaša povprečna človeška starost 32 let. Kakor je pa razvidno in neke nove statistike, umirajo v Evropi samo Španci tako hitro, pri njih namreč znaša povprečna starost 32 let in 4 mesece. Vsem drugim evropskim narodom je določeno daljše življenje. Na Bavarskem znaša povprečna starost 36 let, na Pruskem in v Italiji 39 let, v Avstro-Ogrski 39 let in 9 mesecev, na Francoskem 43 let in 6 mesecev; potem sledi Švica, kjer žive ljudje povprečno 44 let in 4 mesece. Belgija s 44 leti in 11 meseci. Najvišjo povprečno starost pa dosežejo Švedi in Norvegi, namreč 50 let.

* **Pop — svinjar.** V Epinalu v francoskih Vogezih je bil te dni pred porotniki 49letni dekan Humblot iz Gerardmera. Obtožen je bil, da je celo vrsto 9—13letnih deklic spolno zlorabil. Po trdovratnem ta-jenju je končno zločin priznal, a ga hotel s tem opravičiti, da je imel na men »rešiti duhovniško časte in da se ni mogel ustavljati spolnim nagonom. Nič manj kot 28 malih deklic je prišlo pričat, da jih je »prečastiti« zlorabljal. Koliko pa je takih starišev, ki so zaradi sramu utajili zločin na svojih otrocih. Lahko se reče, da ni bilo v župniji mladotletne deklice, ki bi ji bil ta blago slovljeni pohotnež prizanesel. Pri nekaterih izpovedih prič je začel svinjar ugovarjati, češ, da mali deklici ni segel pod srajco, temuž je držal roko vrh srajce. Tolko svinjarje je bilo končno predsedniku preveč ter je rekel z gnusom: »Vistini ne morem več poslušati.« Blagoslovljeni svinjar je dobil 12 let prisilnega dela za 28 nedolžnih žrtve. Olajšalnega ni bilo ničesar, obtežljivo pa se je smatralo to, da je obtoženi duhovnik. A klerikalni listi bodo še nadalje zdihovali o krivičnem preganjanju klerikalizma na Francoskem — in drugod.

* **Devica Orleanska — svetnica.** Francoski klerikalci si razlagajo kot posebno naklonjenost novega papeža Pija X. nampram francoskemu narodu, da se je že prva kongregacijska seja dne 17. novembra t. l. določila za kanonizacijski proces junakinje Jeanne d'Arc. V ostalem pa je dvomljivo, ali se izkaže francoskemu narodu res tolika zasluga, ako se mu pomnoži število svetnic in svetnikov.

* **Čudna zabava.** Pred porotniki v Birminghamu se vrši te dni obravnava proti nekemu mlademu odvetniku, ki je obdolžen, da je na paši konje in krave z žepnim nožem zbadal ter nekatere tudi zaklal. Sum je hotel zvrniti na šolarje ter je tudi pisal z otroško pisavo pisma sodišču, toda našli so pri njemu krvav nož, katerega so se še držale dlake dan poprej zaklanega konja. Dasi odvetnik niti ni poznal lastnikov živine, vendar mu pri razpravi niso preiskali možgan, kakor da bi tak »postranski posel« niti ne bilo abnormal pri odvetniku.

* **Škandal v turškem poslanstvu na Dunaju.** Predvčerajšnjem je prišel k turškemu poslaniku na Dunaju poslaniški zdravnik dr. Djeved Abdula Beg. Roke je držal v žepu, dasi je bilo pri poslaniku več odličnih oseb, med njimi egiptski princ Djemil, general Šukri paša i dr. Dr. Djeved je stopil pred poslanika z vprašanjem, ali je res, da poroča vedno neugodno o njem v Carigrad in ali mu hoče dati zadoščenje. Poslanik je pozval zdravnika, naj pred vsem vzame roke iz žepov. Zdravnik je odgovoril: To delam le zato, da lahko roke rabim. Po teh besedah je dal poslaniku štiri zausnice. Poslaniška tajnika sta ga s silo odtrgala od poslanika. Polcija je zdravnika takoj izgnala iz mesta. Zdravnik je proti temu po odvetniku dr. Glaserju vložil rekurz.

* **Tatinske nune.** Nedavno smo poročali, kako so v neki trgovini v

Nancyju zasačili neko nuno, ko je kradla razno blago. Sedaj pa se poroča iz Toulona, da so tam imele nune, ki strežejo bolnikom v mornarski bolnišnici, celo dobro organizovano tatinsko družbo. Ministru mornarice Pelletanu se je zdelo čudno, koliko platna se porabi v imenovani bolnišnici, koliko konzerv se pokvari in koliko reči se poizgubi. Nune so si pridobile v teku časa neomejeno oblast v celi bolnišnični upravi. Nunam so se odvzele opravilne knjige in ključi, vrhutega je poslal minister v Toulon kontrolorja, ki je dal preiskati oba samostana, kjer stanujejo tatinske nune. Kontrolor je našel več srebrnega namiznega orodja, ki je bilo v knjigah vpisano kot izgubljeno, čisto nove rjuhe, ki so bile v knjigah izkazane kot nerabne, izvrstne konzerve, ki so bile izkazane kot pokvarjene, več »zguljene« kuhinjske posode, cele zaboje dragih zdravil itd., nadalje najrazličnejšega blaga, ki je bilo vse izkazano kot neporabno in izgubljeno. Nakradene reči so morali odpeljati z več vozovi. Vrhutega so našli dva velika šopa ključev. Izkazalo se je, da so si nune dale ponarediti ključe, ko so se jim pravi ključi pobrali. Vsled tatinske manipulacije je trpela država ter so bili prikrajšani bolniki, zato pač ne bodo dolgoprste »božje sestre« odšle zasluženi kazni.

* **Po nedolžnem obsojeni.** Rimski listi poročajo o groznem justičnem umoru, katerega žrtve so bili trije bratje, imenom Drago. L. 1873. so bili namreč v Palermu ti trije bratje radi umora na smrt obsojeni. Najstarejšega so že leta 1874 usmrtili. Njegov spovednik pa je izjavil, da je popolnoma prepričan o nedolžnosti usmrčenega. Vsled te izjave si sodnja ni upala drugih dveh bratov usmrtili, a tudi nova obravnava se ni vršila, ker se je sodnja bala, da se ne bi pri isti izkazala nedolžnost umorjenčeva. Zato sta bila brata obsojena v dosmrtno ječo, v kateri je mlajši brat kmalu potem umrl. Sedaj so pa dobili prave zločince in izpustili Vincenca Drago iz ječe, v kateri je zdihoval po nedolžnem celih 30 let.

* **Dragocene ostaline** je dobilo, kakor poroča »Antiquitäten-Rundschau«, mesto Pariz v dar. Ostaline so se nahajale v privatni zbirki Beugnotovi, katere je pa umrl zbiratelj zapustil mestu. Najdragocenejši med njimi je gotovo zvezek aktov glede ustanovitve oziroma sestave velike vojvodine Berg z glavnim mestom Düsseldorf, v kateri je bila vlada poverjena Muratu. Ti akti so zloženi v krasni usnjati listnici okrašeni z Napoleonovim grbom. K zbirki spadajo dalje samokresi, katere je imel Napoleon v bitki pri Friedlandu, več dragocenih škatlic za sladčice s slikami Leticije in Jeroma Bonaparte, potem večja množina novcev in kolajn iz časa prvega cesarstva ter zelo dragocen Davidov akvarel.

* **Železniški vozovi za otroke** so seveda ameriška iznajdba. Po vseh glavnih ameriških progah je dobili že take vozove. Otroški vozovi obstoje iz jedilnice, oblačilnice, spalnice in kopalnice. V spalnici je šest postelj in ravno toliko zibelk. Tudi se v tem prostoru lahko otroci ves dan igrajo, zato so tla pregrnjena z debelimi preprogami, tudi stene so obložene z blazinami, da se otroci ne potolčejo. Poseben prostor je odmerjen varuhinjam, ki pazijo na otroke in jih na končnih postajah izročijo, kamor so namenjeni. Varuhinje nastavi železniška uprava.

* **Nesreča na morju.** Ladja »Carlo«, last dr. Filipa Brunnerja in Rudolfa Brunnerja v Trstu, je ponoči od sobote na nedeljo vsled viharja zadela v zadarskem kanalu ob neko skalovje in se je potopila. Moštvo se je rešilo na otočič Tiat. Ladja je bila na potu iz Metkovića v Trst in je bilo otovorjena z rudo za fužine Kranjske obrtne družbe v Šklednju pri Trstu. Zavarovana je bila za 200.000 K.

*** Lepi duhovniki.** Dekan Humbolt je bil te dni v Derarden-u na Francoskem obsojen na 12 let ječe, ker je oskrnil 28 otrok. — Te dni pa so prijeli o. Mihaela, profesorja na kongregacijski šoli v Tour'd Aignes-u. Preiskava, ki se je uvedla, je dognala, da sta se orgij, katere je uganjal pater Mihael, tudi udeležila patra Abel in Jožef. Oba sta takisto zaprli. Državno pravništvo je zaslišalo 150 učence v. Skoro vsi so žrtve teh nesramnih črnoriznikov. Prebivalstvo je silno razburjeno, da morajo orožniki stražiti kongregacijsko šolo, da je ljudje ne napadejo. — Iz Milles-a na južnem Francoskem se poroča, da so tamkaj zaprli vikarja Rybeine-a, ki je že dlje časa oskrnjeval deklice od 5 do 10 let. Zlorabljal je navadno otroke, ki so prišli k njemu k spovedi, katere je potem izvalil v svoje stanovanje.

*** Gospa doktor — kot soproga.** Izvrstno predavanje smo čuli dne 27. avg. od fotografa A. D'Zona pri policijskem sodišču na Gates Ave., v New Yorku. Fotograf je namreč pre, daval o „znanstveno izobraženi ženski, kot soprogi.“ Sodnik je naravnost oprastil ubogega fotografa, kateri je bil obdolžen, da se ne zmeni za svoje za konske dolžnosti. D'Zon je imel preje svoj atelje na Broadwayu in stanuje sedaj v Passaic, N. J. Njegova soproga in tožnica se imenuje „doktor Annie D'Zon“ in stanuje v hiši št. 357, zap. 39. ulica v New Yorku. Na tožbo zakonske

polovice odgovoril je fotograf z protibolžnitvijo, da ga je soproga od dnevporeke nadalje najmanj dvajsetkrat ostavila. To pa je storila radi tega, ker se je neprestano bala, da ne postane — mati. Fotograf je dokazal, da je njegova žena navdušena pristašinja — „proste vsestranske ljubezni“. Razun tega ljubi ona tudi necega „prince“, toda le „per distance“. Gospa D'Zon je lepa in inteligentna in njene lepe črne oči se niso prav nič spremenile, ko je njen soprog predaval o „prostej ljubezni“. Na vprašanje je odvrnila, da je rojena v — Kišenevu in da je študirala na New York Eclectic Medical College medicino. Ona je trdila, da ni „anarhistinja“ in da za „prince“ ne mara.

*** Srečna Praga.** „Novi Srbobran“ piše: Srce češkega naroda, prestolnica kraljevine Češke, zlata Praga morala se bode v bodoče nazivati črna Praga. Preplavili so jo v zadnjem času številni tuji redovniki in redovnice. Prišel je prvi val in donesla nune iz Francoskega, prišel je drugi in pripravljal katoliške redovnice iz Švice. To se je dogodilo zaporedno in ako ta naval črnih tujih gostov ne bode prenehal, smejo se Čehi pač šteti srečne. In te tujke, ki niti ne umè češkega jezika, ki nimajo niti smisla za ono, kar je češko, kar je Čehom milo, drago in sveto, bodo odgojevale česko deco, delovale bodo v českem narodu! Gorje vsakemu narodu, v katerem se ugnezdi črni klerikalizem!

Loterijske srečke.

Srno , 16. septembra.	3, 48, 81, 52, 20.
Dunaj , 12. septembra.	19, 23, 26, 35, 51.
Trst , 5. septembra	70, 78, 5, 7, 62
Gradeo , 12. septembra	14, 40, 15, 50, 9,
Praga , 9. septembra.	16, 73, 89, 21, 3
Lino , 5. septembra	61, 34, 32, 13, 29.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičji jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr., dunajska salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunka 1 gld. 20 kr., ovske za mesec junij 1 gld. 80 kr., vsaki mesec 15 kr. dražji kilo, velika klobasa ena 20 kr. — Pošilja le dobro pošteno blago od 5 klg. naprej proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Povsod po Slovenskem in še čez mejo razširja se od dne do dne poraba prave in najboljše

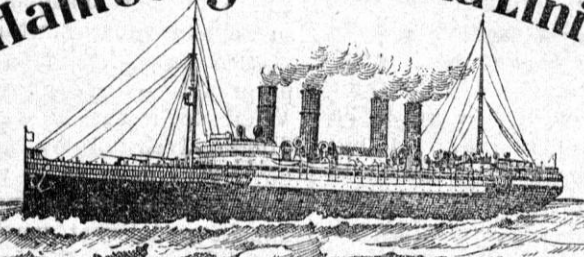
kavine primesi

v prid družbe sv. Cirila in Metoda iz I. jugoslov. tovarne za kavine surogate

— v Ljubljani. —

Zahtevajte jo povsod!!

Hamburg-Amerika Linie

Največje najstareje parobrodno društvo na svetu.

Njega parobrodje obsega **280** velikanskih parnikov.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna, najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki iz **Hamburga v Novi York** ali pa v **Halifax**.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:

Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šrange.

Tržne cene v Ljubljani.

	K/h		K/h
Gov. meso I. kg	1 32	pšenič. 100 kg	27 70
" " II. "	1 12	koruzna " "	21 —
" " III. "	1 4	ajdova " "	36 —
Telečje,	1 50	Fižol, liter	— 20
Prašičje m. sv. "	1 50	Grah, "	— 40
" pr. "	2 —	Leča, "	— 30
Koštrun. meso "	1 —	Kaša, "	— 20
Maslo	2 60	Ričet, "	— —
Surovo maslo "	2 40	Pšenica 100 kg	18 —
Mast prašičja "	1 80	Rž.	14 50
Slanina sveža "	1 70	Ječmen. "	15 —
" prek. "	1 80	Oves	15 —
Saló	1 40	Ajda	18 —
Jajce	6 —	Proso, bel. " . . .	17 —
Mleko, liter	— 18	" nav. "	16 —
Smetana sl. lit. "	— 80	Koruza. "	15 50
" kislá "	— 80	Krompir "	5 80
Med kg	1 50	Drva, trda m ³	7 80
Piščanec.	1 40	" meh. "	5 50
Golob	— 50	Seno . . 100 kg	7 50
Raca	— —	Slama "	7 —
Zajec.	— —	Stelja "	— —

Najnižje cene Največji izbor

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg.

Red Star Line.

Iz Antwerpena v Ameriko.

Prve vrste parobrodj. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, Bahnhofgasse 41 na Dunaji, ali pa **Karol Rebek**, konc. agent v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 32.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12 ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₁₀₀ na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. (89-9)

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po 4¹/₂% do 5%.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Pariz 1900

Singer-jevi šivalni stroji

za domačo uporabo in vsako stroko fabrikacije.

Brezplačni pouk v vseh tehnikah modernega vezenja.

Singer Co. šivalni stroji del. dr.

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 6. (1380-9)